

ministrationens Side har stillet sig afvisende overfor det, der efter vor Mening er det naturlige: at man foretager Afgiftsberigtigelsen hos det første Led, hos Importøren, hos Fabrikanten, men at man ønsker, at denne Afgiftsberigtigelse skal foretages hos et Mellemed, hvorved den efter vor Mening bliver ikke alene meget mere omstændelig og bekostelig, men ogsaa mindre sikker. Og for at kunne gennemføre en saadan Afgiftsberigtigelse hos et Mellemed er man kommet ind paa at indføre en saa urimelig Bestemmelse som Bestemmelsen i § 6 om, at Mellehandel med afgiftsberigtigede Varer skal være forbudt, en Bestemmelse, som efter min Mening aldeles ikke kan overholdes. Der er ganske vist ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting indført en Tilføjelse til denne Paragraf, som jeg maa betragte som en Indrømmelse overfor de Indvendinger, jeg fremførte mod den samme Bestemmelse i Tobaksbeskatningslovforslaget. Jeg tvivler imidlertid om, at det vil være muligt for Toldbestyrelsen at fastsætte saadanne Regler, at det praktiske Liv kan gaa ad naturlige Veje, samtidig med, at man kan gennemføre den Kontrol, som Administrationen mener ligger i, at det er forbudt at drive Mellehandel, og deri, at Detailhandlerne er et Led i Kontrollen. Men disse Spørgsmaal vil vi kunne komme nærmere ind paa ved den kommende Udvalgsbehandling.

Jeg skal dernæst kort berøre nogle Enkeltheder i Lovforslaget om en Omsætningsafgift paa Restaurationer. Jeg er ikke sikker paa, at man paa den ene Side har sikret, at Pensionater og de Restaurationer, der driver Pensionatsvirksomhed, er blevet ligestillet, hvilket er nødvendigt ikke alene af Hensyn til Virksomhederne, men ogsaa af Hensyn til de Mennesker, der maa benytte dem, og at man paa den anden Side har hindret, at Pensionater, derunder ogsaa Badepensionater, kan drive ganske almindelig, men ubeskattet Restaurationsvirksomhed. Det er jo klart, at Afgiftslove som disse i nogen Grad frister Folk til at finde Veje til at komme udenom Beskatningen, og det er derfor ogsaa muligt, at man paa forskellig Maade vil søge under Pensionatsform at drive ubeskattet Restaurationsvirksomhed. Bestemmelsen i § 2 om Anmeldelsen af Virksomheder, som agtes paabegyndt, er jeg ikke sikker paa er rimelig. Ved Overtagelse af Restaurationsvirksomhed gaar man i Almindelighed frem paa en noget anden

Maade end ved Overtagelse af anden Virksomhed, idet Tidspunktet for Overtagelse i Regelen er afhængigt af Bevillingens Givelse, og det kan undertiden tage lang Tid at opnaa Bevillingen. Jeg er ikke sikker paa, at det, hvis der derefter yderligere skal ske en Udsættelse paa 4 Uger, før Virksomheden kan overtages, ikke i mange Tilfælde vil virke urimeligt. Finansministeren omtalte, at man havde været inde paa at gøre, hvad der kunde gøres, for, at Kontrolbestemmelserne ikke skulde være for strenge. Nu er det ikke just det, jeg er imod, at Kontrolbestemmelserne er strenge, de maa naturligvis være saaledes, at der ikke gives de uærlige Lejlighed til at opnaa Fordele paa den store Parts, de ærliges Bekostning, men Kontrolbestemmelserne maa ikke være upraktiske, de maa passe for det praktiske Liv. Der indrømmer jeg, at man i det andet høje Ting — jeg tror, jeg tør sige ifølge Ønsker, som har været fremsat fra mit Partis Side — har indført betydelige Lempelser for de smaa Virksomheder. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem, der lige talte for Socialdemokraterne (Nina Bang), opmærksom paa, at man ligeledes paa Foranledning af mit Parti i det andet høje Ting har nedsat Afgiften for de Kort, de paagældende skal løse for at kunne drive deres Virksomheder, til en Femtedel af det oprindelig foreslaaede Beløb, nemlig fra 25 til 5 Kr. Jeg vil samtidig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da vi i sin Tid for ikke længe siden gennemførte Lovforslaget om Beskatning af Cigarer, var det ærede Medlems Parti med til at gennemføre en Bestemmelse om, at denne Afgift paa 25 Kr. skulde betales af dem, som driver Handel med Cigarer, og at der fra vor Side under Udvalgsbehandlingen var Ønske om, at denne Afgift skulde ændres, men at vi ikke der fik Støtte hos det ærede Medlems Parti.

Hvad der gælder med Hensyn til Kontrolbestemmelserne, gælder ogsaa med Hensyn til den Bogføringspligt, der forlanges indført; ogsaa den maa passe med det praktiske Liv. Naar man staar overfor Virksomheder, for hvilke der er indført en almindelig Bogføringspligt, er det naturligt, at man søger at knytte den af disse særlige Love affødte Bogføringspligt til den allerede indførte, saa at det, man her fordrer, bliver et naturligt Supplement til det i Forvejen indførte Bogføringssystem, for at Forretningerne ikke, efterhaanden som de faar flere og flere Varer, som